

bij haar begon langzamerhand de invloed van het geestrijk vocht zich te doen gelden en uit haar hok roept zij tegen Ant: »Ben jij een huishoudster, gij dronke biest'', en sarrend, als sprak zij tegen een derde: »je moet ze halen want ze kan niet boven komen!'' Christina Bakker vond het zelf wel wat al te erg, zooals Kaat de huishoudster uitschold. Zoo dronken was zij niet. Zij had haar niet meer dan zes (!! ) bierglaasjes zien drinken. Maar ook Kaat zelf had de hoogte. Aan alle lofzangen komt echter een einde. De lichten doofden van lieverlede uit, met bezwaarde hoofden en heesche kelen zochten de gevangenen hare rustplaats op en toen de cipier te huis kwam, was alles volkomen stil en (zou het niet voorgewend zijn geweest?) hij weet niet wat er tijdens zijne absentie is voorgevallen.

Dit huiselijk feestje had niet geheel besloten plaats gehad. In de Gasthuissteeg, tegenover het tralievenster, waarop Kaat uitzicht had, woonde een zekere Griet, die een tapkelder hield. Toen deze nu Zondagsavonds Kaat hoorde roepen »Ze hebben ze al,» liep zij uit nieuwsgierigheid eens over. Wel stond er een schildwacht op post, maar, al mogen anderen wellicht hun taak serieuser opgevat hebben, deze belemmerde Griet niet om, door de tralies en slecht sluitende luiken heen, eens naar binnen te gluren en te roepen: »Zoo Kaat, je illumineert mooi.» Daaruit ontspon zich het volgende gesprek:

Kaat. »Kun je me wel zien?''

Griet. »Ja, zes kaarsjes kan ik zien branden, meit ik ben agter 't klooster geweest en 't was er zoo mooi en je dogter was zoo mooi, en het was alles wel, en daar was zoo veel volk in huijs!''

Kaat. »Heb je ook bij Keet geweest, staat alles wel uit en is de kroon ook uit?''

Griet. »Ja.»